

Báthoryné Nagy Ildikó Réka

Biográfia

Személyes adatok

név: Báthoryné Nagy Ildikó Réka

telefonszám: + 36- 20-985-5672

e-mail cím: Bathoryne.Nagy.Ildiko.Reka@uni-mate.hu

Szakmai életút

Középiskolai tanulmányait a budapesti Martos Flóra Gimnázium reál-angol tagozatán végezte. Ezt követően jelentkezett a Kertészeti és Élelmiszeripari Egyetem tájépítésmérnök szakára, amelyet 2000-ben végzett el. Kerttervezés tanult a finnországi HAME egyetemen, urbanisztikát a Bordói Egyetem Építészeti és Tájépítészeti Iskolájában. 2003 óta a Kertészeti és Élelmiszeripari Egyetem és jogutódjai Tájépítészeti karának oktatója, kutatója. 2007-ben doktorált a patakmenti tájak helyreállításából. 2009 óta az Európai Tájépítészeti és Virágosítási Társaság tagja, nemzetközi zsűrije, 2020 óta alelnöke és zsűri alelnöke is. 2009 óta foglalkozik települési zöldfelület-gazdálkodással.

Hogyan kerültél kapcsolatba a VMO-val?

Balogné dr Ormos Ilona, aki az Entente Florale Europe nemzetközi zsűrijében képviselte Magyarországot és a VMO értékelő bizottságában is dolgozott, 2008-ban nyugdíjba szeretett volna menni és elköszönt a mozgalmától is. Azért, hogy a mozgalmon belül az egyetemi kapcsolat is fennmaradjon, felkért utódjául. Abban az évben a VMO felvételit szervezett, a jelentkezőktől motivációs levelet, önéletrajzot kértek, és angolul, franciául, magyarul szóban is elbeszélgettek velünk. A több, mint tíz jelentkezőből a felvételi bizottság Halászné Spanyár Szilviát és engem választott ki és ajánlott a nemzetközi zsűribe. A VMO-ban így nemzetközi zsűritagként kezdtem a pályafutásomat.

A VMO hazai tevékenységébe aktívabban akkor kapcsolódtam be, amikor 2013-ban szakmai anyagok összeállításával bíztak meg, majd 2014-ben Pádár Tibor kért meg, hogy segítsék egy magasabb színvonalú, az aktuális kérdésekre jobban reagáló bírálati szempontrendszer összeállításában. Így lett fokozatosan egyre többféle feladatom. Amikor Barta Petrát kijelölték projektvezetőnek, a hatékonyabb működés érdekében javasolta a jogkörök különválasztását. Ne ugyanaz a személy legyen a manager, a szakmai és pénzügyi igazgató, és a kommunikációs felelős. Barta Petra projektvezetőként a gazdasági ügyekért és a lebonyolításért felel, a szakmai ügyek felelőisének felkért engem, a kommunikációra létrejött egy külön csapat. Elvállaltam a nemzeti koordinátori szerepet, amelyben hatodik éve dolgozom.

Miért szereted a mozgalmat?

Nagyon izgalmas, amikor az ember a döntéshozatali folyamat legelején be tud kapcsolódni egy feladatba és arra hatással lehet. A döntéseket úgy tudom befolyásolni, hogy azok a szakmai szempontok érvényesüljenek, amikben hiszek, és amit fontosnak gondolok. A VMO szervezeti felépítése nagyon jó. Az értékelő bizottságban folyik a szakmai munka, ahol szakmai kérdéseket, tapasztalatokat, javaslatokat lehet megvitatni és ezek az értékelések eljutnak települési szintre is. Jó érzés látni, milyen nagy fejlődésre képes egy település. Ha komolyan veszi zsűri javaslatait és a feladatot, akkor egy-két év múlva már látható, hogy a megfogadott javaslatok hatására végiggondolt, minőségi zöldfelületek alakultak ki. Ilyenkor érzi azt az ember, hogy érdemes csinálni.

Miért érdemes részt venni a VMO-ban?

Sokféle szempontból éri új tapasztalat az embert, új élményekkel gazdagodunk. A zsűrizés során a kollégákkal újszerű szakmai együttműködési forma és kapcsolat alakul ki. Nagyon izgalmas nem szakmabeli, helyi közösségeket megismerni, látni és megérteni az élethelyzetüket, motivációikat, hogyan oldanak meg kihívásokat, mi a fontos nekik. Ez nagyon jól orientálja az embert, jobban tudja körvonalazni saját szakmai identitását, a valós helyzetekre reagáló szakmai álláspontot tud kialakítani, mert a valóságból táplálkozik. Ezen

kívül a mozgalom lehetőséget ad utazásra - az országon belül olyan településekkel ismerkedhetek meg, ahol korábban még sosem jártam.

Hogy látod, van különbség a hazai és a külföldi zsűrizések alkalmával abban, hogy milyen kapcsolat tud kialakulni a zsűri tagjai és a települések képviselői között?

A helyzetek általában hasonlóak, vannak nyitottabb és zártabb helyi közösségek. A nyitottabb településekkel könnyű kialakítani jó kapcsolatokat itthon és külföldön egyaránt. Ami teljesen más, az a kultúránk és az anyagi lehetőségeink. Vannak, akik szívesen töltenek időt a parádéval, és vannak, akik inkább az együttműködésre teszik le a voksukat. Ez nem nemzeti sajátosság, minden országban van ilyen és olyan is.

Miért érdemes részt venni a települések részéről a mozgalomban?

Egy adott településen belül idővel kicsit berögzül a látásmód abból a szempontból, hogy a problémákra milyen megoldásokat alkalmaznak. Ha máshol már bevált, jó gyakorlatokat ismernek meg, akkor ki tudnak lépni a saját korlátaikból, mert ötleteket tudnak meríteni abból, ahogy más települések megoldják a hasonló helyzeteket. Ez nagyon hasznos.

A településen dolgozó szakember láthatóvá válik a versenynek köszönhetően, hiszen a zöldfelület gazdálkodás nem egy olyan része a gazdaságnak, ami a lakosság részéről nagy elismertséget élvezne. Általában nem is ismerik ezeket a szakembereket, természetesnek veszi mindenki, hogy tiszta az utca, rendezett a park. Az, hogy e mögött komoly szervezés és szakmai tudás van, az nem mindenkinek egyértelmű. Ez a verseny erősíteni tudja a helyi szakemberek pozícióját a helyi döntéshozók és a település lakossága felé is. A verseny ügyesen megmutatja, hogy kik dolgoznak ebben a munkakörben, ők mennyire elkötelezettek, milyen fontos a szaktudásuk, milyen értéket teremtenek és milyen eredményeket érnek el.

A polgármesterek általában azért jelentkeznek a versenyre, mert a saját teljesítményüket szeretnék megmutatni. Ha több évig sikerül megtartani egy polgármestert a versenyben, akkor megéri, hogy mennyivel többet nyer, mint ahogy korábban gondolta: nyer egy tudásmegosztó hálózatot, más polgármesterek gyakorlati tapasztalatait, ami inspiráló lehet. A saját szakembergárdájával pedig büszkélkedhet a lakosság felé. Hosszútávon a lakosság, a saját szakember-csapata és a külvilág felé is erősíteni tudja a pozícióit és sokat tanulhat a mozgalomból.

Az új generáció egyik képviselőjeként dolgozol a mozgalomban. Érzékelsz különbséget a VMO jelenlegi szemléletében a korábbi évtizedekhez képest?

Amikor 2016-ban a Magyar Turisztikai Ügynökség megalakult, új elvárások elé állította a Virágos Magyarorszáért versenyt, ami elindított egy átalakulási folyamatot. Pádár Tibornak, Balatonfüred akkori főkertészének volt köszönhető a szakmai megújítási szándék, ami szemléltetni akarta, hogy a települési zöldfelület gazdálkodás jóval több, mint az egyényári virágágyak kialakítása és fenntartása, és ezt a versenyben is meg kell mutatni. A fenntarthatóságnak sokkal jobban be kellene épülnie a VMO-ba, a közösségi részvételnek sokkal erőteljesebbnek kellene lennie, a turisztikai ágazatnak jobban ki kellene aknázni a zöldfelületgazdálkodás adta lehetőségeket, amellyel a vonzó és élhető településekre hat. Szakmai oldalon a megújulási szándék célja a korszerűsítés volt.

Ehhez kapcsolódott az igény a turisztikai ügynökség részéről, aki kezdetektől a VMO szervezeti keretét adta. Ők konkrétan megfogalmazták elvárásaikat arról, hogyan kell működnie egy 21. századi települési környezetszépítési, fenntarthatósági mozgalomnak. Ezekre az elvárásokra kellett nekünk Barta Petrával konkrét lépésekkel reagálni. Korábban a zsűri tagjai értékítéletet mondtak a településeken látottakról, és nem volt mindig egyértelmű, hogy milyen szakmai alapokon nyugszik a bírálat. A települések jelentkezési hajlandósága jelentősen csökkent, mert senki sem akarta állandóan azt hallani, hogy mit, miért nem csinál jól. Az évek során mi ezt igyekeztünk megváltoztatni. Egyrészt belső szervezeti átalakítással zsűri szabályzatot hoztunk létre. Ennek kommunikációs része taglalja, hogyan kell megjeleníteni, viselkedni, kommunikálni a zsűri tagjainak, mi a célunk, milyen szándékkal érkezünk egy településre. Új követelményeket állítottunk fel arról, ki lehet a VMO zsűritagja. Aki újonnan jelentkezik, az csakis a saját szakmájának egy neves képviselője lehet, bizonyítania kell a szaktudását, be kell tartania a kódexünket. Nem azért megyünk a településekre, hogy bíráljunk, hanem azért, hogy értékeljünk, az addig elért eredményeket tudatosítsuk, szakmai párbeszédet

kezdemenyezzünk. Valójában egy ingyenes szaktanácsadási napra érkezünk a településre. A település képviselőinek van lehetősége kérdezni, a problémáikat nyíltan megbeszélni, velünk együtt közösen keresni a megoldásokat. Mi nem lepontozunk, hanem értékelünk, és szakmai javaslatokat fogalmazunk meg arról, hogyan tudnának továbbfejlődni. Így sokkal szívesebben látnak bennünket, sokkal nagyobb az együttműködési hajlandóság a települések részéről.

Figyelünk arra, hogy minden korosztályból legyenek zsűritagjaink, hiszen mindenkinek más a meglátása, tapasztalata, mást vesz észre. Kitágítottuk a szakmai tudást, már nem csak díszkertészeket várunk zsűritagjaink közé, hanem településtervezőt, közlekedési mérnököt, városfejlesztéssel és turizmusfejlesztéssel foglalkozó szakembert, természetvédőt is. A különböző szakmából érkezőknek a zöldfelület-gazdálkodásról más jut eszébe, így szélesebb körben tudunk javaslatokat megfogalmazni. Minden település kap egy írásos értékelést is, így a polgármester elolvashatja, hogy szakmailag milyen eredményeket ért el, és mit javasol a szakmai zsűri a további fejlődéséhez.

2014-re lecsökkent a VMO népszerűsége, ezért mindenképpen lépni kellett. Egyrészt tehát belső szakmai átalakulási folyamat indult el, másrészt a projektvezetés is határozott elképzelésekkel szeretne volna megújítani a mozgalmat. Ezzel az újfajta kommunikációval elértük, hogy a VMO újra ismert és elismert verseny és mozgalom lett. Ez egyértelműen annak a sok munkának az eredménye, melyet részben Pádár Tibornak köszönhetően a bírálati szempontok reformjával, a fokozatos tisztújítással, zsűritagjaink képzésével és a kommunikációs stratégiával értünk el. A VMO újra érték lett, egy erős és kedvelt mozgalommá vált. A Szervező Bizottság egyre erősödik, folyamatosan vannak új jelentkező szakmai grémiumok, akik fontosnak tartják, hogy a VMO családjába tartozzanak. A települések is büszkéek lettek a VMO-ban való részvételre, ahogy a szakemberek is. Viszonylag stabil szakember bázisunk van, ami természetesen évről évre növekszik. Az újonnan jövőknek elég magas mércét állítunk, így ügyelünk a minőség fenntartására.

Milyen kihívásai vannak a VMO-nak?

A hazai települések körülbelül 10 százaléka jelentkezik a versenybe minden évben, ami 320-350 közötti települést jelent. Mindig megfogalmazódik az a vágy, hogy milyen jó lenne, ha sokkal több település érezné fontosnak a csatlakozást a VMO-hoz. A zsűritagság szakmai elköteleződésből van velünk, önkéntes alapon, ezért nem nőhet a jelentkező települések száma a végtelenségig. Kihívást jelent, hogyan tudjuk az üzeneteinket, a fontos szakmai újdonságokat, elvárásokat úgy eljuttatni széles körben, hogy ne nőjön a szervezet túl nagyra. Egy szervezeti növekedés jóval nagyobb háttérrel igényelne, sokkal többbe kerülne, ahhoz pedig már egy egészen más típusú szervezetre lenne szükség. Ez kihívás a jövőre nézve.

Másik kihívás, hogy megfeleljünk az állandóan változó szakmai trendeknek, hiszen akkor tud egy verseny népszerű maradni, ha erre is tud reagálni. Ugyanakkor vannak értékes tradícióink is, amit nem szeretnénk elveszíteni. Közéjük tartozik a hagyományos hazai kertkultúra ápolása, ami ma nincs divatban, de mi szeretnénk, ha nem tűnne el, mert fontos örökségünk. Felvállaltuk például a magyar nemesítésű egynyári fajták népszerűsítését, holott az egynyáriak ma egyáltalán nem divatosak. Mindig próbáljuk megtalálni a módját, hogy a klasszikus szempontokat is megtartsuk, újakat is behozzunk és reagáljunk rájuk. Ehhez kiváló dolog a tematikus díj, aminek témakörét évente lehet változtatni. Így lehetőség van azokra az aktuális szakmai kérdésre reagálni, ami az embereket a legjobban érdekli. Így tudunk naprakészek lenni, és az örökségünket is tovább tudjuk vinni.

Humán erőforrás oldaláról a közösségépítő, közösségösszetartó és közösségfejlesztő feladat a kihívás. Többféle csapatot kell összefogni, köztük az irányunkban elkötelezett települések polgármestereit, a zsűri társaságunkat, a településeken dolgozó szakemberek hálózatát, hogy ne veszítsék el az érdeklődésüket. Mindannyian a VMO más-más rétegét képviselik, minden csoportnak más a fontos. Végül a nem szakember lakosságot is tájékoztatnunk kell, hiszen közöttük is sok elkötelezett hívünk van.

A VMO jövője véleményem szerint nem pénzkérdés. Azt gondolom, ha van egy jó ügy, a mögé mindig megérkezik a pénz is. Abban nem hiszek, hogy a válság gondot okozna, mert a verseny már mind hazai, mind nemzetközi szinten több válsághelyzetet túlélt. Még a II. világháború idején is voltak virágosítási mozgalmak. Sokkal fontosabb a tudásmegosztás és egymás bátorítása, ezzel csodákat lehet művelni. Mindannyiunk számára fontos, hogy egy szebb, élhetőbb, egészségesebb környezetben éljünk. Ez egy olyan cél, amit könnyű támogatni.

Melyek a VMO értékei?

A legnagyobb értéke, hogy a legmagasabb szintű tudást és együttműködést tudja kiterjeszteni. Sokféle együttműködés, együttgondolkodás alakul ki a mozgalmon belül, ami mindig öröm. Többen okosabbak vagyunk, mint egyedül. A VMO legszebb része, hogy általa a közösen összegyűjtött tudás és tapasztalat széles körben el tud terjedni. A mozgalom magas színvonalú együttműködések rendszere, a közös gondolkodásnak pedig nagy előnye, hogy fel tudjuk erősíteni, meg tudjuk mutatni az elért eredményeket, ezek nem maradnak titokban. A közösségek sokféle visszaigazolást kapnak, amivel további tevékenységre sarkalhatjuk őket. A VMO jó motiváló erő. Szócső, mert felerősítünk, nagyító, mert felnagyítunk, motor, mert beindítunk pozitív folyamatokat. A résztvevőknek pedig jó élmény.

Mit üzen a VMO a jövőnek?

Kicsit több alázatot, hogy megértsük kik vagyunk, merre megyünk. Több türelmet, mert nem biztos, hogy minden azonnal érkezik meg. Kicsit több odafigyelést részben egymásra, részben a folyamatokra a jelen és az elmúlt idők teljesítményeivel kapcsolatban. Az új generációk hajlamosak a régi vívmányokat eltörölni, mert be akarják bizonyítani, hogy ők sokkal jobban tudják. A VMO felnőtt korú, idén 30 éves. Már vannak vívmányai, de meg tudja mutatni, hogy úgy is meg lehet újulni, hogy az örökséget és az értéket nem veszíti el.

Megyesi Éva